

през март 2000 г., както и едно понижение на величината през втората половина на същата година. Същевременно може да се забележи, че подобни продължителни спадове са редки случаи. По-често индикаторът отчита промените (намаленията и увеличенията) внезапно.

ИЗВОДИ 1. Потребителските цени са интегриран процес. Всички шокове оказват постоянно въздействие и не затихват.

2. Внасянето на шок с големина 1% води до увеличение на цените с повече от 1%. В резултат на шока цените нарастват с около 1.5%, като периодът на достигане на това ниво е 3 - 4 месеца.

3. Инфлацията е авторегресионен процес от първи порядък. Шоковете оказват временно влияние и след 3 до 4 месеца затихват. Вътрешната връзка е положителна - ако инфлацията нарасне през един период над нормалното си равнище, то тя е по-висока от него и през следващите.

4. За периода до февруари 1997 г. инфлацията се колебае около величината 3.5%, което съответства на приблизително 3.5% месечно нарастване на потребителските цени. След този момент инфлацията се колебае около нулата и в динамиката на цените не се забелязва присъствие на детерминистичен компонент. Валутният борд е довел до спад в инфлацията и стабилизация на цените.

5. Внасянето на постоянен шок в инфлацията води до стабилизирането ѝ на ниво, по-високо с 1.5 пъти величината на шока.

6. Промените в инертността на инфлацията се дължат в известна степен на промените в очакванията на икономическите субекти, повлияни от доверието им в икономиката на страната и икономическата политика на правителството. Това дава възможност на базата на инертността на цените да се оценява доверието.

7. Динамиката на индикатора на доверието показва, че величината е неустойчива, варира рязко от период до период и е подложена на внезапни, непредвидими промени с голяма амплитуда.

Приета за печат на 10.05.2001 г.